

Sygn. akt II UO 4/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z wniosku B. K.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 czerwca 2015 r.,
wniosku organu rentowego na postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt II UK 193/14,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 27 stycznia 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy B. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego z 24 października 2013 r. W uzasadnieniu podał, że w sprawie ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 10.000 zł, co uzasadniało odrzucenie skargi kasacyjnej zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Pozwany Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego MSW wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2015 r. „wraz z wnioskiem o reasumpcję postanowienia i przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawcy”. W uzasadnieniu podał, że wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie przekraczała 10.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest dopuszczalny i dlatego został odrzucony.

Nie podano podstawy prawnej wniosku o uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego. Nie dyskwalifikuje to wniosku *a priori*. Pomija się jednak, że postępowanie przed sądami uregulowane jest w ustawie (art. 176 ust. 2 Konstytucji RP). Odnosi się to do sądów powszechnych i do Sądu Najwyższego. W tym przypadku sprawa została rozpoznana w dwuinstancyjnym postępowaniu przed Sądami powszechnymi i jest zakończona prawomocnym wyrokiem. Postępowanie kasacyjne nie jest kolejną (powszechną) instancją. Uwagi te wynikają z potrzeby podkreślenia, że wszelkie wnioski w postępowaniu muszą mieć oparcie w ustawie.

Postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie ze skargi kasacyjnej. Nie ma szczególnej regulacji, która pozwalałaby uchylić takie postanowienie na wniosek lub z urzędu. Sąd Najwyższy nie jest sądem powszechnym i dlatego nie stosuje się tutaj art. 394 k.p.c. Odrzucenie skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy nie podlega zaskarżeniu tak jak odrzucenie skargi kasacyjnej, apelacji albo pozwu przez sąd apelacyjny. Orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu i odnosi się to również do postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Wniosek żądający uchylenia postanowienia Sądu Najwyższego nie ma oparcia w regulacji prawnej.

Nie może stanowić jej art. 359 k.p.c., gdyż odnosi się do postanowień nie kończących postępowania w sprawie, a do tych nie należy postanowienie Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Niedopuszczalny jest w konsekwencji wniosek o reasumpcję postanowienia Sądu Najwyższego i przyjęcie skargi kasacyjnej wnioskodawcy do rozpoznania.

Gdyby nawet próbować odstąpić od powyższych reguł, to Sąd Najwyższy w postanowieniu z 27 stycznia 2015 r. ustalił, że wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 10.000 zł. Natomiast we wniosku jest tylko stwierdzenie przeciwne, że wartość ta przekracza 10.000 zł. Nie można nie zauważyć, iż w odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy pozwany przedstawił określone wyliczenie i podał,

że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł bo wynosi 3.687,36 zł. Pozwany twierdził wówczas, że z tej przyczyny skarga kasacyjna nie przysługuje. Wskazanie na taką niekonsekwencję wykracza ponad potrzebę argumentacji, gdyż tak jak zauważono na wstępie przepisy postępowania (ustawy) nie pozwalają na uchylene postanowienia Sądu Najwyższego odrzucającego skargę kasacyjną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji.